

opusdei.org

## **Prelaadi kiri (oktoober 2015)**

Kas me palvetame palju selleks, et iga päev Opus Deid ellu viia? Seda küsib prelaat oma kirjas. Ta räägib Opus Dei asutamisest ja perekonnast.

01.10.2015

Mu armsaimad, kaitsku Jumal oma tütreid ja poegi!

Homme on eriline tänupäev, sest Opus Dei saab jälle ühe aasta võrra vanemaks. Me teame, et püha Josemaria sai Jumalalt sisenduse, siis

kui ta palvetas ja oma märkmeid lehitses. Nendesse märkmetesse oli ta üles kirjutanud kõik mõtted sellest ajast, kui tal n.ö "eelaimdused" tekkisid. Juba palju aastaid oli ta palunud Jumalat: *Domine, ut videam!* Issand, näita mulle! Ja Maarja poole pöördudes: *Dómina, ut sit!*, mu Valitsejanna, saagu teoks see, mida sinu poeg minult ootab. Ja kui ta lõpuks selle ära tundis, laskus ta põlvili ja tänas kolmekordselt püha Jumalat. Samal ajal helisesid Inglise Neitsi Maarja kiriku kellad, oli Kaitseinglite püha. Meie jaoks tähendas see kummardus tänupalvet Issandale tema armude eest ning samal ajal valmisolekut, teda piiritult teenida.

Seda kellahelinat ei unustanud meie Asutaja kunagi. Ühes kirjas umbes aasta enne surma mainis ta: "Ma tahaksin, et see kellahelin tooks nüüd ja alati teie südameisse sedasama rõõmu ja vaimuvalgust, nagu see

toimus minu hinges pool sajandit tagasi, kui kuulsin armsaima Inglise Neitsi kiriku kellahelinat. Jumala rõõmu helin, hea karjase armastusväärne kutse, mis (...) teis kahetsust ja kui vaja, siis ka sisemise uuendamise soovi äratav. Uus hinge ärkamine, niisiis rohkem palveid, enam meeleparandust ja kui võimalik, siis rohkem aktiivsust, et meist saaksid head kiriku lapsed.”[1]

Tahaksin teile ja endale seda Asutaja soovi meelde tuletada, et püüaksime seda ellu viia ja eriti nüüd, kui algab Roosipärja kuu, mil tuleb kokku Piiskoppide perekonna teemale pühendatud Sinod, olla palves koos Paavsti soovidega. Peale selle kestab veel Maarjale pühendatud aasta.

Tahaksin teile seletada, milline tähtsus on teie ja minu palvetel. Küllastasin kunagi üht austraalia piiskoppi, kes pärast lühidat vestlust minult küsis: Eks meie Asutaja

palvetas ju palju, et päevast päeva  
Opus Deid ellu viia?

”Nüüd on vaja pisut süveneda” –  
kirjutas meie Isa – ja iseeneses  
mõelda. Proovigem juba nüüd suurte  
kellade helinat – taevalikku armu –  
hingesügavusse ammutada. Iseenda  
tingimusteta andumuse kaudu näitab  
Jumal, et tõeline kristlik eluviis on  
jumaliku ja inimliku põimumine:  
inimese tahe, kes seob ennast Jumala  
tahtega.”[2]

Korduvalt meenutab ta Matteuse  
sõnu: *Olge täiuslikud, nii nagu ka teie  
Taevane Isa on täiuslik.*[3] Ka püha  
Paulus mainib sedasama: *Jumal  
ootab, et oleksite pühad.*[4] Lähtudes  
teadmise, et Jumal arvestab Opus  
Deiga kui väikese osaga rahvast kogu  
kiriku teenistuses, pühendus püha  
Josemaria alates 2. oktoobrist 1928  
täielikult sellele ülesandele. Ta  
kirjutas täie teadmise: ”Opus Dei  
on sündinud, et Jumala tahe täituks.

Olgem selles veendunud, et taevas soovib, et see teoks saaks.”[5]

Opus Dei oli tookord veel nagu tähtsav oras; siis näitasid esimesed, kes meie Isale järgnesid – vaatamata aeglasele tempole – suurt usku Jumalasse ja ka meie Asutajasse, kelle truule andumusele nad kaasa elasid. Ka neile oleme me tänasel aastapäeval väga tänulikud. Nüüd, kui võime olla tunnistajateks, kuidas Opus Dei vaimsus paljudes maailma maades ja hingedes juurdunud on, julgen ma väita, *et me mitte ainult ei usu*, vaid Opus Dei levik on konkreetselt meie silme ees, me võime seda käega katsuda ja kogeda, et Jumal on oma kuulutusele truu.

Jah, minu tütred ja pojad: ”Olgem kindlad, Taevas soovib, et Opus Dei teostuks” [6] kogu maailmas. Ta kutsub meid sellele suurepärasele seiklusele meie erialases ümbruses, ühiskondlikes suhetes ja meie

perekondades. Ühinegem taeva ja  
maapealsete hingede hulga  
tänuhüüetega, kes lakkamata  
pühimat Kolmainsust selle kingituse  
eest tänavad: *Sanctus, Sanctus,*  
*Sanctus* hüüame me, kuigi teame, et  
nendest sõnadest ei piisa, et Jumala  
suurust ülistada ja tema halastust  
kiita.

Meenutagem seda mõtiskluspalvet,  
mille meie Isa Jumala poole suunas: ”  
Kes oled sina: ülim headus. Ja mina:  
üks viimane räpane kalts selles  
rikutud maailmas. Kuid sellele  
vaatamata sa vaatad mulle otsa...  
otsid mind... ja armastad mind.  
Issand, ka minu lapsed tahavad sind  
vaadata, sind otsida, sind armastada.  
Issand, tee et võiksin sind näha, sind  
otsida, sind armastada.”[7]

6. oktoober, meie Isa  
pühakskuulutamise aastapäev, on  
hea võimalus, Jumalale  
mitmekordselt tänulik olla ja

vastavalt rohkem kiriku, Opus Dei ja kõigi inimeste eest palvetada. Avagem oma süda inimestele, olgu nad kaugel või lähedal, sest meie apostellik ind peab kõigini jõudma. Sellest tuleneb kristliku perekonna eriline vastutus, mida me püüame erilisel viisil aktiveerida kõikjal, kus Opus Dei tegutseb. Püha Johannes Paulus II. kirjutas: ” Vastavalt, kuidas kristlik perekond Evangeeliumi vastu võtab ja usus küpseb, saab temast kuulutav ühendus. (...) Selle perekonna apostelliku missiooni juured peituvad ristimises mis saavutab Abielusakramendi armu abil uue jõu ning suudab tänapäeva ühiskonda Jumala plaanide järgi muuta ja parandada.

Palugem Kolmainu Jumalat, et ta annaks meile jõudu ja indu uusevangeliseerimisel, mida me päevast päeva teeme, et võiksime Kristuse jüngri valgust ja soola erinevatele elualadele kanda. ”

Seepärast lasub kõigil meil, eriti aga kristlikel perekondadel, vastutus missiooniga kutsumuste – preestrite, orduinimeste või ilmikutee ees. Me peame seda järeleandmatult kõigi vahenditega paluma, mida Jeesus meile jättis.”[9]

Praegusel ajal võime näha lugematu arvu perekondade valu, kes on sunnitud oma kodumaalt lahkuma: tööpuuduse, vaesuse, sõja ja tagakiusamiste pärast. Ja väga tihti ilmneb, et nende ihaldatud sihtkohas tekivad suured integratsiooniprobleemid. Kirik, kes on kutsutud kõigile ema olema, ei saa olla selles olukorras ükskõikne. Paavst Frantsiskus, kutsub ikka ja jälle kristlikule solidaarsusele. Alles hiljuti mainis ta, et ” Evangeelium kutsub meid ja lausa nõuab, et näeksime nendes kümnetes tuhandetes põgenikes, kes surma, sõja ja nälja eest põgenevad ja lootusrikkamat elu otsivad, ligimesi,

väikseid ja hüljatuid ning annaksime neile konkreetset lootust. Mitte ainult ütlema: "Olge julged, olge kannatlikud...! Kristlik lootus on võitlev ja püsiv oma eesmärgi saavutamisel."[10]

Püha Isa palub, et "teeksite midagi konkreetset valmistumisel Pühaks Aastaks", mis algab detsembris. See migratsioon, mis praegusel momendil tuhandeid euroopa kodanikke puudutab, toimub ka teistes maailma osades. Paavst kutsub üles meid kõiki mitte lihtsalt tummalt vaikima. Ta tuletab meelde, "et armastuse teine nimi on halastus"[12].

Mida siis konkreetselt võiks igaüks meist oma isiklikul initsiatiivil ja vastutusel teha? Üks on kindel, ei tohi jääda passiivseks; me peame palvetama, et teada saada, millised konkreetsed vahendid on olemas selleks, et nende inimeste häda

mingilgi viisil leevendada. Paljudes kohtades on vastavalt Paavsti soovitustele seatud sisse koostöö koguduste ja diötseesidega. Või siis tehakse ühistööd organisatsioonidega, mis tegelevad abiprojektidega. Keegi ei tohiks nii paljude inimeste hädas osavõtmatuks jääda. Kõik nad on meie ligimesed, kelles peaksime nägema Kristust ennast. Palugem Püha Vaimu käest valgust ja tegude julgust ning lubagem teda talle omasel viisil meile nõu anda.

Sel viisil võime peres ja ühiskonnas ”moodsa linna kiirele laastamistööle usukogemusega ja Jumala armastusega vastu töötada. (...) ühe perekonna naeratus on võimeline seda laastamistööd võitma. Ja see on perekonna armastuse võit. (...) Paabeli projekteerija rajab torni mis on elutu. Jumala vaim seevastu on võimeline kõrbe aiaks muutma. (Js. 32,15).”[13]

Lõpuks palun ma veelkord, et palvetaksite veelgi innukamalt Paavsti ja 3.oktoobril algava Sinodi eest. Pöördugem Maarja, Kiriku Ema ja Perekondade Kuninganna eestkoste poole; nii tõusevad need palved koos tuhandete samade palvesoovidega inimeste palvetega tungivalt Jumala ette.

Tuleksin tagasi veel ühe palvesoovi juurde: palvetage hardalt Roosipärga ja vaadelge igat saladust. Kui siseneme rohkem Jeesuse ja Maarja ellu, siis kasvab meis vennalikkuse soov kõigi inimeste vastu, nii et võiksime tõesti iga inimese juurde jõuda.

Oma armastusega ma õnnistan Teid

Teie Isa

+Javier

Rooma, 1.oktoober 2015

- [1] Püha Josemaria, Kiri 14.2.1974, Nr. 1
- [2] Sama Nr. 3
- [3] Mt 5, 48
- [4] 1 Thess 4, 3
- [5] Püha Josemaria, Juhend, 19.3.1834, Nr. 47
- [6] Sama
- [7] Püha Josemaria, Isikliku palve märkmed, 27.3.1975
- [8] Püha Johannes Paulus II., Apost. Kiri Familiaris consortio, 22.11.1981, Nr. 52
- [9] Püha Johannes Paulus II., Apost. Kiri Christifideles laici, 30.12.1988, Nr. 3
- [10] Paavst Frantsiskus, Angelus, 6.9.2015

[11] Sama

[12] Sama

[13] Paavst Franziskus, Jutlus  
Üldaudientsil, 2.9.2015

---

pdf | document generated  
automatically from [https://  
dev.opusdei.org/et-ee/article/prelaadi-  
kiri-oktoober-2015/](https://dev.opusdei.org/et-ee/article/prelaadikiri-oktoober-2015/) (07.08.2025)